

Minister for offentlige arbejder *Guldbergs* svar (2. august 1971):

Det hidtidige normarbejde af betydning for vejnettets ensartethed og trafikikkerhed bygger på vejbestyrelseslovens (lovbekendtgørelse nr. 369 af 5. august 1970) § 21 om vejledende regler for vejes linieføring samt længde- og tværprofiler m. v. ved anlæg, udvidelse og ombygning af offentlige veje (vejreglerne), vejbestyrelseslovens § 55 om vejledende regler for vejbelysning m. v. samt færdselslovens § 58 om vejafmærkning.

Vejregelarbejdet samt arbejdet med regler for vejbelysning er udført som udvalgsarbejde med deltagelse af repræsentanter for justitsministeriet, ministeriet for offentlige arbejder og forskellige andre myndigheder, organisationer og sagkyndige, idet sekretariatsarbejdet har været varetaget af embedsmænd i vejdirektoratet, som tillige har løst andre opgaver.

Vejreglerne foreligger som et i 1964 udarbejdet „Udkast til vejregler“, som, uagtet det aldrig har været formelt stadfæstet, dog har været anvendt af vejmyndighederne som grundlag for projekteringsarbejder og bl. a. har været forlangt overholdt af ministeriet ved tilskudsarbejder. Vejbelysningsudvalget har udsendt regler, jfr. cirkulære af 28. februar 1964, og arbejder for tiden med regler for speciel motorvejsbelysning.

Afmærkningsregler, der foreligger som en bekendtgørelse af 1. juli 1955, er udarbejdet i et samarbejde mellem justitsministeriet og ministeriet for offentlige arbejder og ajourføres løbende.

De nævnte normer har været af stor betydning for vejnettets ensartethed.

Ved lov nr. 140 af 25. marts 1970 om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje § 15 er der endvidere tillagt ministeren hjemmel til at udfærdige vejledende retningslinier for bl. a. glatføreforanstaltninger. Et udvalgsarbejde herom kan forventes påbegyndt i løbet af indeværende år.

Ved den reorganisation af vejvæsenet, som er forudsat i lov om offentlige veje af 9. juni 1971, overtager staten et betydeligt vejnet samtidig med, at de lokale myndigheder får øgede beføjelser på det øvrige vejnet. Disse ændringer gør det påkrævet at udbygge normarbejdet, hvilket også er forudsat i lovens § 6, der giver ministeren for

offentlige arbejder hjemmel til at fastsætte bindende eller vejledende regler for bl. a. forhold, som er af betydning for vejnettets ensartethed og trafikikkerhed. Under drøftelserne i den af justitsministeren den 18. maj 1966 nedsatte færdselssikkerhedskommission er der fremsat forslag om oprettelse af et koordinerende færdselssikkerhedsorgan med repræsentanter for den centrale vejmyndighed, justitsministeriet, politiet, statens biltilsyn og rådet for trafikikkerhedsforskning. Såfremt et sådant organ oprettes, vil det være ønskeligt at etablere samarbejde med dette om normarbejdet.

Jeg er således enig i, at normarbejdet på de forskellige nævnte områder bør intensiveres, også af hensyn til sikkerheden, og at det er ønskeligt at stille yderligere kvalificeret arbejdskraft til rådighed herfor. Jeg vil derfor tage spørgsmålet op i forbindelse med de organisatoriske omlægninger af vejadministrationen, der forestår som følge af vejloven af 9. juni 1971.

Af *Hanne Reintoft* til statsministeren (26. juli 1971):

„Vil statsministeren give oplysning om regeringens holdning til et eventuelt krav fra NATOs ledelse om nye NATO-baser på dansk grund?“

Begrundelse.

Den eventuelle nedlæggelse af NATO-basen Keflavik i Island har rejst diskussionen om nye militærbase på dansk jord. Det må for det første anses for diskutabelt, om Danmark skal være villig til eventuel udbygning af NATO-baser på dansk grund samtidig med, at et andet nordisk land ønsker sådanne base nedlagt inden for sit område, og for det andet kan en sådan militær udvidelse næppe skønnes at være i overensstemmelse med befolkningens ønsker om en begrænsning af NATOs operative og for freden farlige virksomhed.

Spørgsmålet er aktualiseret af forsvarsministerens nylige og meget uklare udtalelser om, at et eventuelt nyt krav fra NATO — hvis det rejses — er et udenrigsministerielt anliggende, hvor man dog fra militærets side venter, at udenrigsministeren lytter til den „militære ekspertise“. Forsvarsministerens stærkt militært betonedede holdning til denne